

la veu de Benicarló

de Benicarló

**Comerç
de Benicarló,
la regidora Ortíz
té una visió
massa
simplista
i centralista
de la realitat**



Èxit de la presentació del llibre 'Benicarló 1841-1965'

Comerç de Benicarló, una visió massa simplista i centralista de la realitat

text REDACCIÓ

El tancament dels cinemes de Benicarló va marcar l'inici del declivi del comerç de la ciutat. Així ho considera la presidenta de la Unió de Comerços, María José Batiste, que va recordar que "abans venia molta gent de tota la comarca, sobretot els dissabtes a la tarda, atrets per l'oferta dels cinemes". Els dos últims que van sobreviure en la ciutat van tancar les seues portes al voltant de l'any 2000, quan es va construir el nou centre comercial situat als afores del nucli urbà. Batiste reconeix que, malgrat els intents mitjançant campanyes de promoció per a incentivar el consum, "els dissabtes a la tarda no han tornat a ser igual", tot i que en l'últim any "sembla que alguna cosa es va recuperant". Per a la presidenta dels comerciants benicarlandos "el centre comercial té l'oferta d'oci que ens falta en el poble" per l'existència d'una cadena de cinemes. Així les coses, des que van desaparèixer els del poble, va començar a instaurar-se el costum de tancar els establiments comercials els dissabtes a la tarda.

CAPEJAR EL TEMPORAL...

Batiste sosté que els comerciants benicarlandos "intensem passar el temporal com podem. Estem resistint, però anem treballant i aguantant". En aquest sentit, va reconèixer que s'estan tancant comerços en el municipi "però es van obrint de nous quasi al mateix ritme". De fet, el

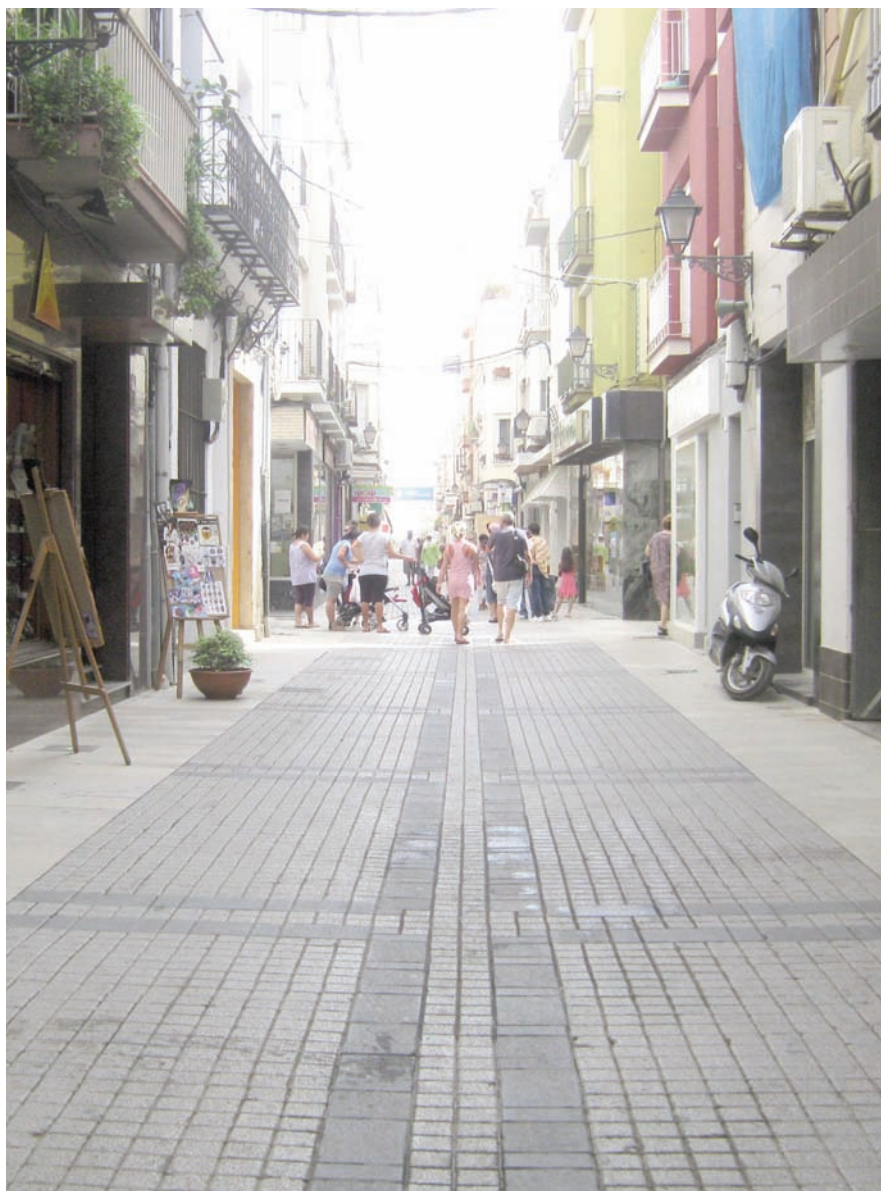
nombre d'associats a la Unió de Comerços és pràcticament el mateix en els últims anys. La tendència, no obstant això és desplaçar el centre neuràlgic dels establiments, que antigament se situaven en el carrer Major i els seus voltants "i ara s'obren en altres carrers".

Malgrat això, els comerciants no es donen per vençuts i l'any passat van iniciar una campanya de incentivació al consum, que premiava les compres realitzades eixe dia. "Els clients van reaccionar molt bé, i de fet els que obrim els dissabtes a la tarda treballem molt bé" encara que, va reconèixer, sense l'alegria d'antany i malgrat que encara hi ha xicotets empresaris "que diuen que no els compensa". I és que pocs consideren interessant que, per la compra als establiments, et conviden a un cafè. Pot ser la campanya d'incentivació tinga que ser més convincent i, sobretot, que els propis empresaris es creguen la necessitat d'invertir en promoció.

PROMOCIÓ?

L'últim invent per a promocionar el comerç de la ciutat ha estat la creació d'uns premis i la celebració de la setmana del comerç, que enguany arriba a la seua cinquena edició, una iniciativa de la Regidoria de Comerç i la Unió de Comerços. Una iniciativa de la que gaudeixen quatre gats, creada i dissenyada per a major lluïment de la 'rechidora' i poca cosa més. Dubtós és el paper de promoció que té per al comerç local, atenent a les dificultats que la pròpia regidora té per a





explicar-se. No és possible que a la roda de premsa de presentació s'entrebanque anunciant no sé sap quin taller de 'Porcelanosa' en comptes del de porcellana freda. Partint d'eixa base, tot va a l'inrevés. Tant és així que l'exposició, anunciada a bombo i platerets, que tenia que inaugurar la Setmana del comerç, s'ha quedat en un no res. El passat i present dels comerços de Benicarló? Díficil de vore quan la mostra representativa de fotos es queda tan curta que la gent que ha passat encara intenta buscar, a hores d'ara, les tan anunciades fotografies antigues per veure les diferències entre l'abans i el després i l'evolució del comerç de la ciutat.

La promoció que sé li ha donat és tanta que molts comerciants ni se

n'han assabentat. També, al llarg de tota la setmana, s'han fet tallers, que volien convertir-se en punts de reunió dels clients. Estos tallers, en teoria que promocionen el comerç de la ciutat, s'han fet TOTS al Mercat de Benicarló, "veritable motor de l'activitat comercial de la ciutat", segons la regidora Ortíz. Sembla curiosa, si més no, la cara de molts altres comerciants, també de la ciutat, que podria ser portada per la seua caracterització al escoltar la frase en qüestió, al veure aquesta centralitat del comerç benicarló a l'estil PoPular. Alguns d'ells indicaven que "per què no repartir els tallers i fer-los cada dia en un carrer comercial de la ciutat? I és que d'aquesta manera la promoció mitjançant els tallers, la funció dels quals és atraure gent,

ve de la pàgina anterior

suposem, s'amplia i es reparteix sense quedar tancada en un lloc, arribant a molta més gent. I això no és, al cap i a la fi, el que ens interessa? Quant a més llocs i a més gent arribe, millor serà, no?", comentava un comerciant. Li ho hauran de preguntar a la regidora.

...I ELS PREMIS... PER ALS MATEIXOS

Els guanyadors de la cinquena edició dels Premis al Comerç Local son, si fa o no fa, els que tothom pensava i algun de repetit. El jurat ha concedit quatre premis, en funció de les categories i les puntuacions establertes. El Premi a la qualitat comercial, que reconeix l'esforç dels establiments comercials per la implantació de sistemes de qualitat certificat, ha estat per a Vision&co Centro Óptico Eva Marín. El Premi a la innovació, renovació i imatge comercials s'ha atorgat a la botiga de roba i complements Stile Ten, en reconeixement a les millores i reformes que ha dut a terme. Finalment, el Premi a la trajectòria empresarial s'ha atorgat ex aequo a l'autoescola Benicarló García Sorlí i a la sabateria Morera, dos referents a la continuïtat empresarial en l'àmbit del comerç i dels serveis. El Premi a la solidaritat i responsabilitat empresarial ha quedat desert perquè no s'hi han presentat candidatures. I és que els premis del comerç tenen això: no es trien lliurement, es presenten candidatures. Són els propis empresaris els qui porten el dossier cantant les seues virtuts. I clar, sempre hi ha qui es sap vendre molt be. Pot ser seria més just, i lògic, que un jurat imparcial es voltara pel poble i decidira quins són els millors establiments de la ciutat. A millor... cabria la possibilitat que tots quedaren deserts. Per cert, amb aquests premis la Regidoria de Comerç "vol promoure i potenciar la qualitat de l'empresa comercial i fer un reconeixement a l'activitat empresarial desenvolupada en el sector comercial i de serveis". Tot clar, no?.

OBRES DE RESTAURACIÓ A LA CAPELLA DE SANT FRANCESC

text i fotos NATÀLIA SANZ

Replanteig en les obres de restauració de la capella de Sant Francesc de Benicarló. L'inici dels treballs ha oferit sorpreses a l'empresa adjudicatària, que s'ha descobert patologies més nocives del que es creia en principi. Així, alguns dels pilars han revelat que la pedra es trobava en mal estat "a causa de la humitat, que l'ha degradat. No és preocupant, perquè es poden realitzar reintegracions atés que no afecta a l'estabilitat de l'edifici". De fet operaris de l'empresa adjudicatària procedien a sanejar les zones malmeses, en les quals la pedra es presentava disgregada. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va detallar que els danys en l'interior de l'antic espai eclesiàstic es deuen "a les humitats procedents d'antigues filtracions i el dany que va provocar l'incendi de la Guerra Civil". Així, la primera fase dels treballs ha consistit a sanejar i repicar els pilars i les parets de l'antiga capella per a recuperar les parts més afectades. Els acabats seran senzills, "amb parets blanques lluïdes amb l'objectiu de donar el màxim protagonisme en l'edifici" que, segons ha confirmat el regidor d'Urbanisme, es troba en perfecte estat de conservació. Amb aquesta solució l'edifici tindrà un aspecte interior "modern i tradicional", ja que es combinaran les parts lluïdes en blanc amb la recuperació de les pintures murals que encara subsisteixen sota les capes d'arrebossat.

Malgrat això, falta per determinar per part de la direcció facultativa, en mans de la direcció general de Patrimoni, què fer amb algunes de les zones més danyades. Entre elles està



l'aparició de farciments de rajola en la part superior dels arcs de la nau central, o la desaparició de part dels pilars que sustenten aquests arcs. Totes aquestes patologies han aparegut després de sanejar els murs. Les obres de restauració tenen un termini d'execució de 8 mesos i l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va recordar que "aquest és un patrimoni que quedarà en mans de tots els benicarlandos", alhora que va agrair la col·laboració de dues empreses locals del municipi que han aportat fons perquè les obres es puguin portar a terme. Els treballs tenen un cost de 200.000 euros, i han estat subvencionats mitjançant l'aportació d'IFF i Ashland, amb una quantitat per cadascuna de 75.000 euros. La resta serà pagat per l'ajuntament. L'alcalde va anunciar que, una vegada finalitzats els treballs, la capella s'utilitzarà per a esdeveniments de diverses categories, des de concerts a actes institucionals.



BENICARLÓ ÉS PROPIETÀRIA D'UNS TERRENYS PER ON NO ES POT PASSEJAR

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló ja disposa dels terrenys necessaris per a executar el Passeig Sud, però l'obra no es podrà realitzar per falta de fons del Ministeri de Medi ambient. La passada setmana es van fer efectives les últimes indemnitzacions per l'expropiació dels terrenys, que havien estat recorregudes per dos dels seus propietaris. Una vegada els tribunals han fallat en ferm, el consistori ha abonat les quantitats preceptives, que en aquest cas han ascendit a uns sis-cents mil euros. La sorpresa va vindre, segons va explicar Pedro López, regidor d'Urbanisme, amb la resposta dels representants ministerials en una recent trobada. "Ens van oferir subvencionar l'obra per mitjà del co-pagament, una cosa que nosaltres vam rebutjar de plànol i de forma immediata", va assegurar. Davant ells, es va exposar l'existència d'una memòria valorada que contemplava l'execució de l'obra en dues fases. "La primera és el front marítim corresponent al Parador de Turisme, mentre que en una segona fase s'executaria des d'aquesta zona fins a la Ratlla del Terme amb Peníscola", va detallar López. I malgrat les bones intencions i el treball realitzat fins al moment "ens van dir que si no tenien diners per a la protecció de la costa, molt menys per a fer passejos". La primera fase ja està pressupostada amb un total

de 1,9 milions d'euros, a pesar que la manca de dotació pressupostària impedeix començar el projecte a curt termini.

Per a l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo "la protecció de la nostra costa és prioritària" i en ella està inclosa tant l'execució d'aquest passeig com el desenvolupament del projecte dissenyat per a acabar amb les inundacions del camí de la Ratlla del Terme que separa Benicarló de Peníscola. Aquest punt està més baix que el nivell del mar i se sol inundar tant per episodis de fortes pluges com per temporals marítics. Des del 2007 hi ha redactat un projecte dissenyat pels tècnics municipals d'ambdós consistoris que permetrà el drenatge de la zona, amb un cost de 120.000 euros que se sufragarien a mitges entre els dos ajuntaments. "Nosaltres només necessitem el permís del ministeri i ara ens diuen que els representants de la legislatura anterior no els havien donat res", va lamentar Domingo, qui es va responsabilitzar de tornar-los a remetre el projecte per a obtenir el vistiplau i poder executar l'obra. "Hem tingut consignació pressupostària durant aquests anys en els pressupostos per a executar l'obra, però això no és problema, aqueixos diners es poden traure de qualsevol lloc", va assegurar l'alcalde. Així les coses, els dos consistoris continuen pendents dels permisos ministerials per a executar les obres, a les portes d'una nova alerta per fortes pluges.



BENICARLÓ INTENTA SALVAR LA URBANITZACIÓ D'UN VIAL DESBLOQUEJANT UN PRI

text i foto NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló durà a ple la suspensió parcial del PRI de la Fundació Compte Fibla. Ho farà després d'anys de tramitació, que han impedit, de moment, urbanitzar la pastilla on ha d'alçar-se l'edifici, i el carrer de les Moreres, inclosa en ella. L'objectiu del consistori és separar el solar de la fundació i el del carrer, per a poder urbanitzar-la i que els veïns puguin, d'una vegada per sempre, gaudir d'un vial en condicions. Pedro López, edil d'Urbanisme, va recordar que l'empresa adjudicatària del programa d'urbanització no està en condicions d'escometre les obres en aquests moments de crisi, pel que el consistori es va oferir a fer-se càrrec dels costos d'urbanització del vial. Les seues intencions són tornar a obrir al trànsit aquest carrer, tancat pel mal estat en el qual es troba i necessari per ser un dels vials del centre del municipi. "Ara mateix cal donar temps per a arregar les al·legacions que es puguin presentar i després les audiències per a escoltar-les", va detallar López. Els veïns esperen amb impaciència la resolució d'aquestes tramitacions, després d'anys de declaracions de bones intencions per part dels successius governs municipals de Benicarló. De fet, la constitució de la fundació es realitza en el 1945, any que comencen les vicissituds per als veïns. En el 1998 se signa



l'últim conveni marc entre l'ajuntament i els membres de la fundació, que és el que en aquests moments està en vigor. En aquella data ambdues parts es donaven vuit mesos de termini per a engegar definitivament la fundació, creada a la mort de José M^a Compte Fibla. En aquests moments, el solar s'utilitza com aparcament públic, mentre que el carrer està tancat al trànsit. El projecte pretén impulsar una fundació de caràcter socio-cultural que dotaria a Benicarló d'una biblioteca pública, un centre documental i memorialístic, un saló de conferències, sala d'exposicions i pàrquing. El projecte contempla que dels 2.425 metres quadrats de solar 284 estiguen destinats a ús socio-cultural i 905 a zones verdes mentre que 1.235 metres quadrats seran edificables.

PERILL DE ROBATORI A UN PAI

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló s'ha vist obligat a retirar el mobiliari urbà i els cables de coure d'una zona de recent urbanització. Ho ha fet en prevenció dels possibles robatoris i per a evitar el succeït en altres obres paralizades de la ciutat. Pedro López, regidor d'Urbanisme, va detallar que la Brigada d'Obres municipal "està procedint a desmuntar tot el mobiliari urbà de la UA7 i soldant les tapes de clavegueram i els fanals" per a evitar els robatoris de coure, un material molt benvolgut en els mercats negres. La zona ha estat urbanitzada recentment i problemes en la tramitació de permisos d'eixida a aquesta carretera, impedeixen la seua obertura. Els materials estan sent emmagatzemats en els locals de la brigada municipal, a l'espera que se solucionen les tramitacions administratives. Vol així el consistori evitar el succeït en la zona de la Cuitat Sènior, on va desaparèixer tot el coure de les instal·lacions elèctriques de la urbanització. López ha garantit que una vegada queden solucionats els permisos, es tornaran a reposar els elements eliminats.

I és que Carreteres encara no ha donat contestació al projecte de l'ajuntament per a donar eixida des del municipi a la N340 per l'avinguda Maestrat, inclosa en la zona urbanitzada. "L'ajuntament va passar en principi diverses propostes i Carreteres va dir que s'havia d'evitar el creuament de la nacional", una cosa habitual en aquest punt ja que a l'altre costat hi ha un camí rural que accedeix a diverses partides del terme municipal. Amb aquesta premissa, els tècnics municipals van redactar una nova proposta "en forma



de trompeta, que obliga als conductors a incorporar-se al carril de la marxa i evita el seu creuament". L'edil va lamentar que "encara no tenim resposta", malgrat que el projecte es va remetre al mes d'agost. Així les coses, la zona està tancada al trànsit i desproveïda de llum. El consistori espera que els problemes se solucionen prompte i el sector quede habilitat per a l'ús dels veïns. A més, és la mateixa empresa encarregada de la urbanització la que escometrà les obres del desviament, que en el futur formaran part de la rotonda del bulevard de la N340 quan el desdoblament siga una realitat. També en aquest sector es construirà el futur col·legi Ángel Esteban, del que encara es desconeix la data d'inici malgrat la insistència del consistori. I és que aquest curs escolar és el cinquè que els alumnes del centre públic assisteixen a classe en barracots, a l'espera de la construcció del nou col·legi públic.

BENICARLÓ LLUITA CONTRA EL PICUT ROIG

text i fotos NATÀLIA SANZ

La temuda plaga del picut roig s'ha escampat per tot el terme de Benicarló i està causant danys en palmeres de totes les zones del municipi, sobretot les que són de propietat privada. Fins al moment, s'han detectat nombrosos exemplars de palmeres del gènere Phoenix afectats en totes les partides rurals del municipi i també s'han localitzat palmeres afectades en les zones nord, aquest i sud (Partida Solaes) del nucli urbà. Pel que fa a les palmeres de titularitat municipal, l'Ajuntament de Benicarló està realitzant des de fa temps, i de manera periòdica,



els tractaments preventius per al control de la plaga del picut roig en les 728 palmeres públiques que hi ha en el municipi. El protocol s'aplica a través d'una tècnica anomenada endoteràpia, que utilitza una cánula d'injecció per a introduir les substàncies que maten el picut sense fer mal a la palmera. Aquest tractament preventiu té una periodicitat mensual i en alguns casos s'ha hagut de complementar amb tractaments curatius en exemplars que ja s'havien vist afectats pel picut en les zones ajardinades del Cementiri Municipal i en l'avinguda del Papa Luna. En els dos casos, s'ha fet una cirurgia vegetal per a eliminar les parts més afectades que només ha afectat la

part estrictament necessària de l'ull de la palmera per afavorir la seua recuperació. Donada la magnitud de la infecció detectada, l'Ajuntament recomana els propietaris dels exemplars afectats que realitzen els tractaments preventius i que poden les palmeres en els mesos recomanats (gener i febrer), tal com fa l'Ajuntament. Així mateix, l'Ajuntament ha posat a la disposició dels propietaris de les palmeres els serveis tècnics municipals per a assessorar-los amb l'objectiu de prevenir i eradicar la plaga del picut roig.

D'altra banda, dins del pla de formació de la Policia Local els agents han començat aquesta setmana un curs de 20 hores per a formar-se en la realització de les diligències necessàries en els delictes contra la seguretat vial, com és el cas de les alcoholèmies o de la conducció sense permís o llicència. El curs, en el qual participen també agents de les policies locals de Peníscola, Vinaròs, Torreblanca i Morella, està organitzat per la Prefectura de Policia i compta amb la subvenció de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies (FVMP). El regidor de Policia i Seguretat, Marcos Marzal, el secretari general de la FVMP, José Antonio Redorat, i el cap de la Policia Local de Benicarló, Agustín Parra, van assistir a la inauguració del curs.

TURISME: NI FRED NI CALOR

text i fotos NATÀLIA SANZ

Ni positiu ni negatiu, però dins dels nivells d'altres destinacions turístiques amb similars característiques. Benicarló ha tancat la campanya estiuenca de 2012 sense llançar les campanes al vol, però sense lamentar-se per mals resultats. María Ortiz, regidora de Turisme, va assegurar que "estem dins de les línies del nostre entorn". El municipi ha pogut respirar tranquil una vegada tancada la campanya d'estiu, ja que finalment no s'han complert les previsions del sector. I és que malgrat que la ciutat no té el potencial de la veïna Peníscola, el treball de promoció no cessa per a publicitar un enclavament òptim per al turisme familiar i tranquil. Així, Ortiz va recordar que en aquests moments la ciutat gaudeix d'un Pla de Competitivitat que comparteix amb Peníscola i per al qual s'han dissenyat una sèrie d'estratègies. Malgrat els esforços realitzats per part de l'administració local, l'edil va reconèixer que "no és fàcil escometre millores, cal anar porta per porta. Però enguany si tot va bé podem tenir millores d'accessibilitat en les platges".

Un altre dels problemes que haurà de solucionar el consistori és el de la incompatibilitat d'horaris entre banyistes i el servei de neteja de les platges. "els usuaris planten els para-sols en alguns casos a les sis i mitja del matí. A aqueixa hora segur que no van a prendre el sol. Pel que caldrà estudiar el tema per a minimitzar aquestes coses", va dir. I és



que, tot i que, segons va assegurar l'edil, els serveis de neteja començaven el seu servei a les cinc de la matinada, el passat estiu van haver nombroses queixes perquè a les deu del matí encara estaven netejant la Platja del Morrongo. Aquesta, nucli de major concentració de banyistes per ser la platja urbana del municipi, concentra a més les activitats esportives del consistori. Más fàcil ho tenen els propietaris dels tres quiosquets costaners, que han vist renovada "per dos anys més" la seua concessió municipal. Ara el consistori estudia "noves ubicacions perquè el dos de gener el Pla d'Explotació estiga a Castelló perquè ens ho puguen aprovar" i poder iniciar la temporada estival amb total normalitat. Una temporada, d'altra banda, que la edil de Turisme espera siga millor que l'actual, ja que algunes de les accions previstes en el Pla de Competitivitat conjunt amb Peníscola, ja s'hauran desenvolupat.

ASFALTEN LA CARRETERA DE CÀLIG I REPRENEN LES OBRES DE LA DEPURADORA

text i foto NATÀLIA SANZ

Esta setmana van començar els treballs d'asfaltat de la CV-135 que uneix les localitats de Benicarló i Càlig en la zona urbana compresa des del pont de la via de FFCC fins a l'actual N-340. Fa uns dies es va anunciar un tall en la carretera durant els treballs d'asfaltat d'aquest tram, però des de l'ajuntament van corroborar "que serà possible el pas a vehicles pesants i veïns de la zona, atès que des del Consistori entenem que la dificultat del pas dels vehicles de gran volum és elevada per les vies alternatives proposades, fent-les pràcticament impossible per a aquest tipus de vehicles". Es preveu que els treballs es finalitzen en menys d'un mes, una vegada haja estat col·locada la senyalització i acabats els treballs d'aquesta necessària i esperada carretera. D'altra banda, Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va anunciar que les obres de la depuradora estan de nou en marxa, després d'una aturada de més de vuit mesos que han patit. L'empresa adjudicatària dels treballs "està replantejant de nou les obres. L'empresa ja està en el lloc i esperem que no es tornen a parar i que les obres tinguen

la durada que estava plantejada des del principi i que finalitze d'una vegada per sempre". L'alcalde va recordar que les obres van haver de ser paralitzades pels impagaments de la Generalitat Valenciana, que devia a l'empresa 1,8 milions d'euros. Ara, amb l'arribada del fons de rescat, l'edil va confirmar que "una partida estarà destinada a pagar la depuradora de Benicarló".

I més d'obres. L'Ajuntament de Benicarló iniciarà en breu les obres d'accessibilitat del conservatori municipal de música Mestre Feliu. Els treballs han estat adjudicats a l'empresa Beniconst Urbana per un import de 38.000 euros més IVA. L'edil d'Urbanisme, Pedro López, va detallar que les obres tindran tres fases. La primera permetrà que els lavabos siguen més espaiosos per a poder col·locar banys adaptats. Per això serà necessari reduir el vestíbul en 20 metres. La porta d'accés també serà canviada per unes altres que permeta l'accés a les cadires de rodes. En la segona fase consistirà en la instal·lació d'una escala d'emergència a l'edifici, situat en la planta superior de l'auditori municipal. Pel que fa a la tercera fase dels treballs, se centraran a adaptar l'edifici a la normativa antiincendis. Les obres tenen un termini d'execució d'uns 4 mesos.



laveubenicarlo@terra.es

twitter: @Elstafaners

Nova Reina Infantil En la Casa Andalusia de Benicarló

text i foto CAB

El dia 21 d'octubre de 2012 serà un dia sempre recordat para Thais Calzado Segarra, quan els seus pares José i Fabiola muntaren amb familiars, amics i les seues dametes una festa sorpresa per a dir-li que anava a ser la Reina Infantil de la Casa d'Andalusia 2013, el somni de Thais esa va fer realitat, i va ser un moment molt emotiu, enhorabona a ella i a les seues dames Raquel Ferrer Donoso i Elisabeth Fernández Gago.



EDITORIAL



856

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995**Centralisme i creativitat comercial**

Sembla que es fa una setmana del comerç a Benicarló. Sembla que només alguns comerciants s'han assabentat d'una exposició fotogràfica del dit comerç. Sembla que la dita exposició s'ha quedat curta pel que fa al que vol donar a conèixer, l'evolució comercial de Benicarló. Sembla que el comerç benicarlando, com diu la regidora del ram, només siga el Mercat Central i un taller de "Porcelanosa". Sembla que hi ha uns premis al comerç que es donen a qui es presenta. Sembla que...

Alguna cosa falla si ens limitem a mirar-nos el melic basant el nostre declivi en que dos cinemes que teníem al centre de Benicarló van tancar i per això, la gent ja no ve a comprar a la nostra ciutat en dissabte a la vesprada, que és quan, suposadament, hauria d'haver més moviment social. El centre comercial té 11 sales funcionant... i tanca Eroski.

Una cosa si que és certa del que s'afirma sobre el nostre declivi comercial, la gent de fora de Benicarló ja no ve a comprar ací i molta de la d'ací, se'n va fora. Receptes miraculoses per reactivar el comerç no les hi ha però sí poden haver-hi solucions pràctiques i més dinàmiques que aporten altra visió. Iniciatives com les que fins ara s'han

engegat, atés que el comerç benicarlando està tocat d'una melancolia depressiva, per dir-ho d'una manera menys dramàtica, estan dient-nos a marxar forçades que per ací no anem bé i que cal un canvi de rumb radical.

La regidora del nostre comerç, encaparrada en un model centralista, sembla voler emular al seu Rajoy, centralitzant-ho tot al Mercat Central. I pel que es veu no és capaç d'aspirar a altra cosa! Ens cal un model no tan tancat, més dinàmic i obert i amb lligams entre tots per fer-lo atractiu. Inclòs el Centre Comercial que ara també està en declivi. Fa falta bona coordinació publicitària entre el centre comercial i els comerços de Benicarló on l'ajuntament faça de motor que estire de tots. I és que ja ni ha prou de mesurar amb doble raser als de la ciutat mentre s'ha fet la vista grossa tant de temps amb els propietaris del Centre Comercial. Propietaris que, ara, després d'anar-se'n Eroski, les veuen maldades i se'n recorden que no tenen uns accessos com cal, imprescindibles per atraure firmes de qualitat, quan ja fa anys que haurien d'estar fets i pagats per ells. La necessita fa reaccionar. A veure, no és qüestió de mirar enrere... però sí aprendre dels nostres errors. I la classe política benicarlanda, a banda de permissiva, n'ha fet i permès massa d'aquests errors. I amb la crisi s'agreuja el problema i no sabem com sortir-nos-en.

Una reflexió, estar dins del problema, probablement, pot fer que es tinga més informació però també, a la vegada, retalla la perspectiva més amplia, i de vegades més útil, del que hi està fora (és allò que dins del bosc hi ha poca perspectiva per veure el que hi ha a fora), necessària per veure les coses amb una perspectiva més amplia. Com deien uns investigadors novayorkesos la nostra creativitat per resoldre els problemes augmenta quan ens distanciem d'ells. Ara falta trobar gent amb creativitat... i al PP, pel que estem veient, sembla haver-ne molt poca.

CARXOFA I PANISSOLA

CARXOFA: Per a tota la gent que, tal com van de mal dades, està donant el seu temps per ajudar els altres. Siga voluntaris d'entitats com Càritas o Creu Roja, o membres d'associacions de mares i pares, o tantes altres (afegiu les que vulgueu). És gràcies als ciutadans, i no als polítics, que sobrevivim entre tots. Són els ciutadans els que prenen la iniciativa social per a vergonya dels governants.



Panissola: Pudor al Morrongo, sí! Diumenge passat se sentia el temporal la mar però com hi havia bon solet valia la pena passejar. Així es va evidenciar altra volta com passejant per darrera del Parador, feia una pudor que tombava. La pudor de claveguera de sempre... que cauen quatre gotes. Que no es pot solucionar el problema de les aigües, que diuen no són residuals, ací a Benicarló? O no sé vol? O els nostres regidors no ho consideren important? Des de Mundo que estem així i ningú fica solució. Els polítics locals no es mereixen una panissola... un camp sencer!

**Dir. Hon.:** CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

FITXA DE SUBSCRIPCIÓ A LA VEU DE BENICARLÓ (2012)

Nom _____ Cognoms _____
 Domicili _____
 Població _____ CP _____ Telèfon _____
 Correu electrònic _____

Se subscriu a La Veu de Benicarló, per l'import de 85 euros (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anulació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 26,60 euros anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació (2) Transferència Bancària

(1) Domiciliació: Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 85,00 euros a l'Associació Cultural la Feram de Benicarló (C/Sant Francesc, 95 Casal Municipal - 12580 Benicarló)

Signatura;

a dia ____ de _____ de 2012

Domiciliació Bancària

BANC / CAIXA

ADREÇA

NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMPTE

CODI DE COMPTE

Senyors, els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de la subscripció a La Veu de Benicarló

(2) Transferència bancària de 85,00 euros (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural la Feram de Benicarló.

C/C 3162 1201 07 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (cal enviar per fax al 964 47 56 98 comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament). Fins la recepció d'aquest, no es remetrà el primer exemplar de la subscripció.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4 info
La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA
M A G A Z I N E

benicarló al dia
diario digital de benicarló

LABORA: **Celleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
 © COPISTERIA GRÉVOL
 Dipòsit legal/ CS-193-2004
 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.



EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Primavera o tardor?

El dimarts anant en el cotxe i sentint ràdio Ulldecona un tafaner va quedar sorprès en sentir-ne a un que, sent de la ciutat en el mar, com li volen dir ara, o siga Peníscola, el poble del costat, deia que el dia, tot i ser ja tardor, encara semblava de primavera. Creiem que aqueixa persona té idees molt tòpiques i en sap ben poc, de climatologia. Si haguera dit d'estiu, perfecte, el dimarts a migdia feia realment caloreta, però de primavera, que al maig cada dia un raig? Tòpics, un de tants del poble del costat.

Ban cívic

L'heu llegit? Doncs ja ho sabeu, més que a una altra cosa es dediquen a escampar i classificar mosques, o les classifiquen abans d'alliberar-les, no ho sabem. Sembla

text LA COLLA DE TAFANERS



que la planta no és exactament el que ens han volgut fer entendre, que el reciclatge no és tal o que, en realitat, el paguem més d'una vegada. Haurem de comprar un cabàs de paletes contra les mosques i enviar-hi un parell d'intrèpids reporters, potser els del futbol, que ja se saben la meitat del

camí i també en cacen bona cosa, de mosques.

Casori social (2a part)

Recordeu que la setmana passada parlàvem del que ha estat l'esdeveniment social per antonomàsia a les nostres terres, el casori Colón-Lacoste, que fins i tot li va valdre un còmic? Doncs el nostre tafaner infiltrat, que al final ho va poder aconseguir, ens té preparada la segona part de la història. Així, segons pareix la núvia en qüestió, no és del tot núvia atès que és la tercera vegada que passa pel l'altar! I nosaltres que ens pensàvem que tot era *glamour*? *Nuestro goso en un poso*, que dirien al Madrid on viuran. De tota manera, tot i ser hereva de Lacoste, i ara va la bona... resulta que també és descendent de Cristóbal Colón. Fotre, tu, quin embolic! Conten els entesos en esta història d'amor que es van conèixer via *facebook* (eixa font constant d'informació que els tafaners cada vegada usem més). Ella buscava informació sobre els seus avantpassats o algú que li la poguera facilitar... i el va trobar a ell! Una mica com li va passar al seu (dels dos) rebesavi: que mirava d'arribar a l'Índia i va entropessar amb un continent que no s'esperava. Deu ser una maledicció familiar... L'amor va sorgir de forma immediata i d'ací a l'altar... un pas. El que van donar per arribar a la *glamourosa* urbanització de Puerta del Hierro, on tenen la seua modesta residència *los tortolitos* (podem dir les perdiutes?)

Camions, vàters i contenidors

El tafaners en coneixem un a qui sembla que els contenidors de la brossa... el provoquen. Ho diem perquè, recordeu, últimament ens ha fet fotos dels nous serveis públics municipals que es troben entre contenidors, de la marca Roca i algun de plàstic, i ara entre tant de contenidor n'ha trobat un que té la sensació que no és del nostre poble. I és que, si mireu la foto, sobretot l'encerclat, podreu distingir que entre el que diu als paper apegats hi surten uns telèfons que comencen 964 60... que, si no anem errats,

BAN CÍVIC

Arran de la invitació publicitada per l'ajuntament d'aquesta vila referent a la visita del veïnat a les "magnífiques" i "costoses" instal·lacions a la planta de reciclatge instal·lada en la partida "La Bassa" del terme municipal de Cervera un, com a afectat que és, vol manifestar i manifesta :

1.-Trobo una errada greu de protocol i una manca de tacte per part del nostre consistori el no haver-nos informat als/a les afectats/-ades per a exercir de guies i poder explicar des d'una altra vessant tota la infraestructura.

2.- Si el fet anterior s'haguera produït, que no és el cas, els/les visitants tindrien coneixement d'una de les prestacions més evidents de la planta que no és altra que la de productora i distribuïdora de mosques . És un tema quotidià de conversa ,la determinació i classificació dels diferents tipus d'insectes atenent a la seua procedència.

3.-Esperem i desitgem que aquesta manifestació no caiga, una vegada més, en el sac de la indiferència i siga només un punt de vista diferent a l'oficial que és l'únic que sovint es divulga.

Un afectat.

ve de la p gina anterior



resulta que són d'Onda. Osti tu, ara ens porten els contenidors fins i tot d'Onda! Tan malament estem ací que els hem d'importar de la ciutat del taulellet! O ha estat una de les passades pantanades, que devia agafar un camió de la brossa de Focsa, amb contenidor inclòs, i via riu sec va anar a parar ací? No serà la primera vagada que aquesta empresa, per estalviar uns eures, segons sembla, aprofita els viatges i, vés a saber si amb una enganxina nova sobre el camió, no els deu fer pagar dues vegades.

Noia de porcellana

Resulta que la setmana passada, la regidora de comerç, María Ortiz, tota fina ella, va presentar els actes de la setmana del comerç que es celebren esta setmana. Així, va destacar que entre ells hi hauria un taller de... "Porcelanosa". Les antenes del personal allí present es van dreçar com electritzades en sentir el mantra de la jet set. Allí que la canallesca local ja s'imaginava la foto: al Mercat central la Presley i

els seus rebrots, a l'estil Ferrero Rocher, posant davant un cossiet de coloretts! Però no va ser així atès que quan van sortir al carrer el taller era de "porcelana fria". ¿És que ella no deu conèixer més ceràmica que la de la casa de Vila-real? ¿O va usar la marca com qui diu que es compra una *decauve*? Algú se'n recorda de les *decauves*?

B u s c a v a una ànima dintre teu

I més encara. A veure si ens avenim: això que han muntat sobre el comerç de Benicarló no és una mica cutre? A

l'exposició on se suposa que hauríem de contemplar l'evolució del comerç local, només hi ha quatre fotos mal comptades de botigues antigues. I les d'ara, ai les d'ara, que no sabem què fan a l'exposició atès que es veu més el

carrer que el comerç. I per cert, els actes es fan al Mercat central perquè, com va dir la regidora general del ram, "és el veritable motor del nostre comerç". No res, que la resta de comerços "de fora", que són la majoria, s'han acabat convertint en el tambor de la tropa del mercat. Ni a tropa arriben, tu! Només estan per a rebre porrades. No ens estranya tan poques llums, i la d'alguns comerciants que ho permeten. ¿Per què no fan els actes repartits per tot el poble, un en cada lloc un dia si el que realment vol és dinamitzar el comerç, com no para de jurar i perjurar? I els premis al comerç? Els premis els han acabat convertit en una cosa com els de festes, els donen perquè s'han de donar a algú! O per als mateixos. Senyora meua, una mica més de vivor, que si això és dinamitzar el comerç encara estem per inventar la roda redona! Si amb prou feines hi estaran els de casa, com ho haurem de vendre fora!

La repartidora

Diu el conseller d'Economia nostre que hi ha una prelació, com a Roma, en l'ordre en què s'ha de pagar quan hi ha vaques magres, com ara. Diu que, lamentant-ho ell molt, abans van els bancs i després els altres creditors. En realitat, on diu creditors, vol dir els treballadors que depenen dels pagaments de l'Administració per a mantindre empreses i famílies. Queda clar? Però ens preguntem quin lloc ocupen en aquesta prelació els



BOLETÍN OFICIAL DEL ESTADO

Núm. 169

Lunes 16 de julio de 2012

Sec. III.

III. OTRAS DISPOSICIONES

MINISTERIO DEL INTERIOR

9453 Resolución de 6 de julio de 2012, de la Dirección General de Política Interior, por la que se publican las subvenciones estatales anuales, para atender los gastos de funcionamiento ordinario, abonadas a las diferentes formaciones políticas con representación en el Congreso de los Diputados, durante el segundo trimestre del ejercicio 2012.

PARTIDO POPULAR	7.677.545,40
PARTIDO SOCIALISTA OBRERO ESPAÑOL	4.380.604,38
CONVERGENCIA DEMOCRÁTICA DE CATALUNYA	548.354,52
PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA	655.734,09
PARTIDO POPULAR-PARTIDO ARAGONES:	
PARTIDO POPULAR	214.489,05
PARTIDO ARAGONÉS	71.496,36
IZQUIERDA UNIDA (LA IZQUIERDA PLURAL)	738.980,07

ve de la p gina anterior

partits polítics, que s'alimenten de les subvencions estatals com sabem. Ací teniu el que reben per a gastos diaris, segons surt publicat al BOE. Mentrestant a València pares i mares s'han d'arromangar per endreçar els lavabos d'una escola després que han estat sol·licitant a la Conselleria del ram una intervenció des de fa 10 anys, 10.

Les piulades dels [@elstafaners](#)

[@elstafaners](#) Judge: "A vore, per acabar abans. Vosté que és el que NO ha robat?" Guapa?! RT

[@mordiscodemujer](#) En frente [@pedroj_ramirez](#) y su mujer, muy guapa!

[#vipremiosescaparate](#) [#wert](#) [#espanyolisando](#) habéis hecho un grano demasiado, 1r poseu ordre dins de casa RT

[@Valencia_LV](#) El PP propone que las Cortes Valencianas censuren al Parlament Catalán <http://dlvr.it/2KhB9>
I què diuen els nostres amics a twitter?

[@Nomdedeu](#)
"Consueldo" Ciscar diu que ella no sabia res d'això de Gao Ping, que ella eixe semestre estava a la perruqueria



[@truita_barbera](#)
uy miralos, ahi llegan Rafa Blasco y Conchin Ciscar...los Bonnie & Clyde del PP valenciano

[@soler_toni](#)
El primer encierro de la historia de España (hace 3.000 años), según Esperanza Aguirre.

CARTA A LA DIRECTORA

I si els valencians del nord, els catalans, aconseguixen la independència, nosaltres què?

El món corre molt. Això de la independència de Catalunya s'ha esbarrat. Fa deu anys qui anava a pensar que les coses estarien com estan ara. No deu anys, ni dos. Tot açò ha corregut molt i a nosaltres, els valencianets d'ací dalt ens agarra, com diu una expressió ben antiga i descriptiva, amb los pixats al ventre.

Nosaltres, els d'ací dalt del País Valencià, pobles de frontera, que parlem valencià, o català, que ara anem a Ulldecona o a Alanar quan ens dona la gana, què? Molta gent d'ací tenim família canareua o rapitenca, tortosina o ulldeconenca, llavors, què? Benicarlandos, calijons, santmatevans, morellans, catinecs, etc., que des de fa un munt de segles, quan encara no existia ni Espanya, ni l'antic Regne de València, ni les províncies, les autonomies, hem estat batejats, confirmats i confortats a l'hora de la mort amb els olis sagrats procedents de la catedral de Tortosa, què? Nosaltres que hem estat adoctrinats durant tants segles per bisbes i capellans de la diòcesi de Tortosa no tindrem cap dret? Ens separaran i prou per decret o tindrem dret? Ens

tallaran tota aquesta relació multiseccular o, si volem, els que vulguem, podrem tenir a la doble nacionalitat?

Qui vulga ser espanyol, té tot el dret a ser-ho, però, i el que sent valencià vulga també ser tortosí, com ho hem sigut d'alguna manera durant segles, és a dir, català, ho podrà ser-ho també?

Els de la premsa valenciana es posen les mans al cap dient que cóm poden pertànyer uns pobles a una diòcesi estrangera. Què poca cultura tenen. El bisbe de Roma, el Papa, estranger, a un país estranger? No és el cap de un munt de fidels d'estats estrangers entre altres el nostres? I passa alguna cosa? No res. Què ha de passar?

I més a prop, a la Seu d'Urgell. El bisbe de la Seu no és copríncep d'Andorra. I a l'inrevés, Andorra no pertany a la diòcesi de la Seu? I passa alguna cosa? No res. Què ha de passar? Igual anirem al cel.

Tal i com estem no podem guanyar-nos ben bé el cel. Doncs per què canviar? Com sempre s'ha dit, qui estiga bé que no es menege.

7 fidels batejats i confirmats amb els olis sagrats de Tortosa.

Una nova veu literària

Exilis

text CARLES LLUCH

<http://elsexilis.blogspot.com>

Adrià Garcia

Dues o tres coses que mai no sé d'ella
Barcelona, Llibres de l'Índex, 2012

Benicarló és una ciutat que durant la dècada dels vuitanta i noranta va veure una notable florida d'escriptors en català. Alguns han creat una obra sòlida fruit d'una trajectòria constant i contrastada, com Josep Igual o el desaparegut Manel Garcia i Grau. D'altres, després de publicar diversos llibres premiats i reconeguts, resten en silenci pel que fa a obra de creació, com Joan Gregori o Vicent Coll. En tot cas, després d'aquella generació d'escriptors nascuts als seixanta, generació sorprenent tant per quantitat com per qualitat, es va obrir un període sense que aparegueren nous escriptors.

Aquest període s'ha tancat ara amb l'aparició d'un nou autor de Benicarló, nascut el 1981, que enguany ha publicat el seu primer volum, amb el suggerent títol *Dues o tres coses que mai no sé d'ella*. De fet, ja s'havia donat a conèixer en els volums col·lectius *Un riu de crims* (2010) i *Tren de Val de Zafán* (2011); i amb el pseudònim Andreu Palatsí, a través d'un bloc literari, "Aïllat i llunyà", que segueix mantenint. Garcia pertany, efectivament, al nombrós grup d'escriptors que actualment es donen a conèixer per internet, i ha demostrat també en la promoció del seu llibre saber treure un bon ús de les xarxes socials.



Dues o tres coses que mai no sé d'ella és un llibre breu, però farcit de realitats. L'autor ha optat per una tècnica fragmentària i miscel·lània, ja que aplega trenta-nou narracions breus i poemes. Una barreja de gèneres al servei d'un fil conductor, prim però visible: els actes, causes, detalls i efectes col·laterals diversos que es donen en les relacions sentimentals. D'una manera que recorda *El poema de la rosa als llavis* de Salvat-Papasseit, Garcia sembla voler presentar el volum com fragments calidoscòpics d'una història d'amor, tot i que en realitat cada peça del conjunt té prou entitat pròpia, i la lectura unificada no és en absolut obligada.

El llibre parla, per tant, des de la poesia o la prosa, de sentiments amorosos i d'erotisme. Res, però, de literatura rosa, no us enganyeu: és literatura a l'entorn de les contradiccions i els conflictes més crus que l'amor pot fer viure a les persones. Fins a la crueltat o la duresa, o l'expressió descarnada de l'erotisme. Hi predomina l'ús de la primera persona, però no un to de confessió o sinceritat, per sort, sinó de consciència de creació literària. De vegades el lector hi percep la ironia o el sarcasme, o la morbositat. Són potser les línies de força d'alguns dels contes que més m'han agradat, com "Sang".

El conjunt de tot plegat és un llibre molt remarcable, que revela una nova veu literària al Baix Maestrat potent, amb personalitat i amb una gran diversitat de registres. És engrescador veure la quantitat de potencialitats creatives que existeixen en aquest petit llibre, i ens fa confiar en una trajectòria ascendent i de llarg recorregut d'Adrià Garcia.

DIFERENTS?

Acostumats a negar les evidències i a dir blanc al negre i negre al blanc, el govern del PP s'ha apressat a desvincular el cas d'Escòcia al de Catalunya, a la vista que el gabinet de Londres i el líder escocès, han pactat –civilitzadament i democràtica– la celebració d'un *referendum* –vinculant, a més–, entre la ciutadania escocesa, per decidir el futur d'aquell territori. No cal dir que Artur Mas ja els ha felicitat a ambdós polítics, per l'exemple de democràcia i civilitat mostrat.

Si de cas, el què hi ha de diferent en la situació plantejada és el tarannà democràtic i civilitzat del govern de sa majestat britànica d'allà i el prou menys democràtic i per civilitzar govern de sa majestat hereva del franquisme, d'ací. Clar que ja ens ho havia advertit Fraga, en proclamar que *España es diferente*. I tant diferent! Per a desgràcia nostra.

A GRÈCIA COM A ESPANYA

Efectivament: un alt executiu –de Guindos– que portà a la fallida a la totpoderosa *Lehman Brothers*, fou compensat i reconegut amb el nomenament de ministre d'economia del govern conservador d'Espanya. I ara, el president de la patronal bancària grega –Rapanós– que assessorà el govern conservador de Grècia, per amagar l'elevat deute públic i portà a la fallida de l'estat grec, ha estat també compensat i reconegut amb el nomenament de ministre d'economia del govern conservador d'aquell país.

Amb unes tals "credencials" no és estrany que uns tals –i avançats– països –Grècia i Espanya– romandrem al pou, *sine die*.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Només un apunt sobre el tema de la setmana, la costa nord. Que ja n'estic tip i ja fa massa anys que va la cosa: el paper de comparsa dels polítics locals ha estat i és, com mínim, ridícul. I ja està.

Veig que darrerament a la secció de futbol s'està deixant veure una tirada diguem-li com a poc radical que em té desconcertat. Em sap mal dir-ho, crega'm, però per desgràcia veig que tenen raó en algunes de les apreciacions que fan. Ara bé, sóc dels que penso que una pàgina d'esport i humor no és segurament la més adequada per parlar de coses serioses, de coses de menjar. Mire com estarà la cosa que l'altra nit em vaig despertar enmig d'un malson provocat per la lectura de la crònica (?) que van perpetrar en l'últim número. Va ser horrible. Vaig veure com l'alcalde de València venia a ací Benicarló i era rebuda en allò que els castissos diuen olor de multitud però que jo sé que es diu d'una altra manera. Sortien ella i el nostre alcalde a saludar al balcó de casa la Baronessa i el personal enfervorit i també embogit començava a tirar-los ous. Quines coses. No era una actitud incívica reivindicativa dels indignats i grenyuts d'aquestos, no, allò només es podia interpretar com una mostra d'admiració. El missatge era clar: quins ous teniu! L'alcalde, espaordit, es va ajupir de seguida i va posar el cap sota les faldetes de la convidada. Pobre, no va tardar ni cinc segons a perdre la consciència embadalit pels aromes que van poder captar la seua pituitària. Però la gent, vinga tirar ous i ella, com si estiguera a una mascletà del cap i casal: Venga, venga, más huevos, más huevos, que me voy a hacer una tortilla, me voy a hacer una tortilla! Una tortilla española, con el rojo pasión de mi vestido i el gualda de vuestros huevos me va a salir una tortilla española! Venga, venga, que corra el gintònic! I vinga ous a ella i el



pobre alcalde desmaiats als seus peus amb el cap tot just baix les seues faldetes. En el moment que la primera autoritat local anava a despertar-se i tornar-se a desmaiar després de la seua increïble visió, tot amerat, xopet, suat com una mala cosa, em vaig despertar jo també. Quines coses té això que s'anomena el món oníric. Si coneix, senyora Garcia, algun psicòleg o parapsicòleg que siga capaç de fer-me una lectura del que em va passar mentre dormia, per favor, diga-li-ho i després m'ho explica a mi. Jo, però, trobo que no va ser més que una mala digestió del plat de fesols amb xoriç que m'havia fotut per sopar.

Vinga, va deixem-nos estar de bajanades. Em vaig llegir amb atenció l'article de Joan Heras, el més constant dels seus col·laboradors. Parlava sobre educació. Ho fa molt ell això. Reflexionava sobre com en el fons de l'animeta de cada alumne hi ha, oh, una personeta. Ja pot ser l'alumne més tarambana i desastre de tots. En el cos a cos, quan fregues una miqueta la crosta trobes sempre una demostració de com som de bons els humans. Dos xiquets que havien

estat expulsats pel seu mal comportament, en quedar-se aïllats de l'ambient en què necessiten demostrar que són més graciosos i valents que uns altres són capaços de ser reflexius i de pensar. Sí, de pensar. La joventut, trobo, no està tan perduda com diuen. Però bé haurem de fer alguna cosa, no troba?

Dues pàgines dedicades a la monumental obra de Juan Luis Constante sobre el Benicarló de la segona meitat del XIX i una mica més de la primera del XX. Em va agradar tant l'article de Joan Gregori que fins i tot vaig anar a la presentació dels tres volums. És més, me'ls vaig comprar. Ara estic en una fase de discussió amb la família. Hi ha qui diu que aquests llibres han d'estar al menjador perquè quan algú vinga a casa veja que som benicarlantos de pro i jo que opino que, amb paciència, me'ls vull llegir (tot el que es puga, és clar) i que és millor tindre'ls a la tauleta de nit. En fi, no arribarà la sang al riu.

Vinga, senyora meua, li parlo la setmana vinent i li asseguro que no menjaré més fesols amb xoriç per sopar. Si es passa de malament!

Cap de setmana poc afortunat en els partits del Club Basquet Benicarló

text i foto VICENT FERRER

El cap de setmana va començar amb una derrota primerenca, ja que el divendres, el cadet masculí, que es va desplaçar fins a Peníscola, no va poder fer-se amb la victòria final del seu partit. Després d'una bona primera part, a la qual van arribar amb un avantatge de poc més de deu punts, la segona part va ser distinta i finalment l'equip local es va fer amb la victòria.

El dissabte al matí van ser quatre els equips del club que es van desplaçar a Peníscola per a jugar. L'equip benjamí i l'aleví masculí van disputar dos partits cadascun, en ambdós casos es van enfrontar al BC Peníscola i al CB Vinaròs en les seues categories. Els benjamins van perdre enfront dels de Peníscola però van guanyar als vinarossencs, deixant millors sensacions en aquest últim partit. Per la seua banda, l'aleví masculí, que va guanyar els seus dos enfrontaments, va jugar millor enfront del Peníscola que enfront del Vinaròs.

Després d'aquests partits, el nostre infantil masculí de primer any es va enfrontar al Peníscola, aconseguint fer-se amb la victòria; i l'infantil masculí de segon any es va enfrontar al CB Vinaròs guanyant un partit molt ajustat.

Partit jugat a ratxes pel júnior del Benicarló en el seu desplaçament a Borriana. El partit va començar malament per als benicarlandos, fallant molts tirs sense oposició i deixant que el rival jugara còmode. En el segon quart es va jugar amb



més agressivitat i ganes, arribant a la mitja part igualats. La segona part va ser un calc de la primera, arribant a perdre per 17 punts al principi de l'últim període. Els jugadors ho van intentar i van arribar a posar-se a 6 en l'últim minut però diverses errades sota cistella van frustrar el poder culminar amb èxit la remuntada.

El diumenge les xiques del júnior també van caure a casa, però per una diferència bastant major, davant d'un Nou Bàsquet Castelló que es va mostrar molt superior.

Finalment, el sènior tampoc va aconseguir guanyar el seu partit a Quart. Malgrat anar per davant en el marcador gran part del partit, una últim quart quasi sense anotació per part benicarlanda va fer que la victòria final es quedara a casa del Quart.

El handbol sènior femení s'imposa a Puçol

text CHB

foto VICENT FERRER

Finalitzada la jornada de lliga d'aquest cap de setmana, destacar la lluitada i merescuda victòria del sènior femení en casa del Puçol per 10-14. Bon partit el jugat per les nostres xiques i que al final va estar molt més renyit del que es podia preveure a l'inici. El Puçol va plantar cara amb el suport de la seua afició i van aconseguir aguantar el resultat sense que les del Baix Maestrat pogueren distanciar-se.

Per un altre costat, es van ajornar per la pluja els partits del sènior i infantil masculins i l'infantil femení, tos tres contra el Benicàssim. Pel que fa al juvenil femení, cal destacar que va vendre cara la seua derrota davant del Marni, de València, a pesar que el marcador (5-32) puga dir el contrari. El treball defensiu va ser molt bo, però el poc encert de cara a la porteria contraria ens va condemnar.

La propera jornada, infantil i cadet masculí i infantil femení,



juguen en Betxí. Els juvenil i sènior masculí en Vila-real. El juvenil femení en casa del Castelló. I les úniques que juguen a casa són el sènior femení a les 18:00 el dissabte 29 d'octubre, contra l'Enguera.

I SI LES PILOTES ENTRAREN A LA PORTERIA?

text RODOLFO SERRANO , PACO DELCASTILLO

foto GREGORIO SEGARRA

No sé per quin desconegut motiu, aquesta setmana em va vindre al cap aquell que va ser tantes i tantes temporades “asesor religioso” del nostre estimat CDB. Suposo que alguna cosa tindrà a veure la fastuosa inauguració de la plaça que porta el seu nom, amb autoritats civils, militars i religioses incloses. També van acudir a tan magne esdeveniment les forces vives de la població, encapçalades pel més viu i més pinxo de tots. Per cert, que no sé què passa amb la il·luminació d'aquest lloc tan especial, que està molt fosc i algunes llumetes, encara que foren de colorins, no li anirien malament. Però no hi ha problema, perquè a la vora té a les mongetes, que s'han fet una porta que déu n'hi do i que ja tindran elles bona cura de la plaça per a que no li falte mai de res. Al cap i a la fi, tots dos tenien el mateix patró. Com anava dient, no sé per quin motiu, a l'entrar al camp vaig sentir la majestuosa presència d'aquest gran personatge. No em pregunteu per què, però la cosa és tan certa com que avui he d'omplir aquesta pàgina abans del començament del partit del Barça. Quan vaig arribar i vaig deixar el cotxe a la porta d'uns tallers que hi ha al davant mateix del camp i que normalment la gent sòl respectar (jo no, perquè és diumenge i és dia de precepte i, per tant, no es treballa). En baixar del cotxe, allà estava ell: un autocar personalitzat (o tunejat, que es diu ara) amb un enorme escut del equip que ens visitava, i una llegenda “los leones del Mediterráneo”. Tot això acompanyat per un dibuix del cap d'un lleó. Per suposat que no m'he molestat en buscar l'origen d'aquest apel·latiu, i no tinc cap dubte en atribuir-ho a la poca imaginació d'algun poca-solta del Port de Sagunt. La coincidència del colors oficials d'aquest equip amb els de l' Athletic de Bilbao, em donen poc de marge a més especulacions. El mateix podríem dir del deslligat i curt de gambals que va batejar el Vila-real amb l'estúpid nom de “submarino amarillo”, encara també se li haguera pogut acudir anomenar-lo “la tortilla de patatas”, “la manzana golden” o “los limones salvajes”. Tot plegar una poca lliga. Vaig seure al meu lloc habitual i bla, bla, bla mentre sentia per la megafonia les

mateixes frases, amb la mateixa entonació que les sentia Mossèn Tomàs fa trenta anys, encara que suposo que no li agradaria gens sentir l'himne del nostre equip, interpretat pel cosí de l'encarregat de la megafonia, per ser cantat en una llengua estranya. El partit va ser un monòleg, amb un equip sobre el terreny de joc. Com sempre, el resultat just hagués estat un quatre zero a favor nostre, però vet aquí que la primer i única vegada que els portenys van arribar a la nostra porteria, van marcar gol. Un company de graderia m'ho va dir, “ja veuràs om a la primera que arribaran ens faran el gol, com sempre”. Dit i fet. Poc després vam empatar el partit gràcies a un penal que només va vore l'àrbitre. Ací vull fer un incís i destacar que ha segut la única vegada que jo recorde que els àrbitres ens fan un favor. Però això no m'impedeix dir que una injustícia de penalti fa una mica de justícia a allò que estava passant al camp. Si, no tinc cap inconvenient en reconèixer que el penal va ser clarament inexistent. Òbviament va haver penal perquè l'àrbitre el va assenyalar, però no res més. Després les ocasions clares, claríssimes dels nostres, es van anar fallant una darrere l'altra amb una regularitat esbalaïdora. Fins i tot vam marcar un gol preciós, culminació d'una magnífica jugada, que l'àrbitre no ens va concedir gràcies a un jutge de línia que només veia fores de joc, però que no li va dir a l'àrbitre que el defensa de l'Acero B no havia tocat la pilota amb la mà, sinó amb el muscle. Cóm deguera ser de bonic el gol que el meu col·lega Gregorio se'l va apuntar com a bo, i es pensava que anàvem guanyant. Aquesta si que haguera passat als anys del periodisme local. Resumint, que ens trobem amb un empat que sap a poc perquè, com sempre, nosaltres vam posar el joc i les ocasions i ells no van posar res. I quan dic que no van posar res vull dir que no van posar res, però ells es van emportar un punt i nosaltres en vam deixar de guanyar dos. En fi, futbol és futbol.

El proper diumenge, a les onze del matí, ens les veurem amb el Puçol al seu camp, que porta el nom del que va ser gran jugador del València José Claramunt. Per si algú encara no ho sap, és el primer classificat i no ha perdut partit. Fins aquest diumenge, que coneixerà l'amarg regust de la derrota.



El Club Ciclista Deportes Balaguer celebra el final de temporada i el dia del soci

text VICENT FERRER

foto ARS FOTOGRAFÍA

El Club Ciclista Deportes Balaguer de Benicarló, després de finalitzar una bona temporada, en la qual els seus ciclistes van obtenir tres títols de campió provincial, va celebrar el dia del soci amb un menjar i va aprofitar per a acomiadar la temporada de l'escola de ciclisme. Va ser un reconeixement personal a l'equip cadet, per part de tots els assistents, quan els seus ciclistes van ser cridats, un a un, juntament amb els

seus directores, quan Virginia Pitarch, la dama del club, els va anar lliurant unes plaques de comiat atés que el pròxim any no haurà equip. També van rebre un obsequi els més menuts. Al finalitzar es va realitzar un sorteig de material ciclista entre tots els assistents.

Al matí, en la plaça Constitució, es va realitzar una foto de família, per a continuació realitzar una eixida els majors en BTT, i els menuts amb pares i mares pels camins i carreteres del terme municipal de la nostra ciutat.



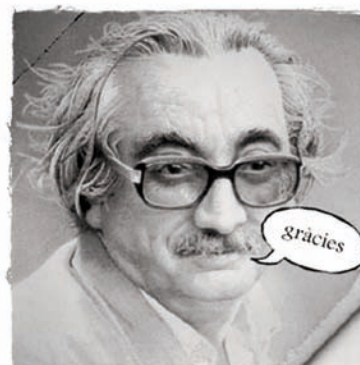
CAL·LIGRAMES FUSTERIANS AL JOAN COROMINES

A l'IES Joan Coromines de Benicarló es pot veure aquestos dies l'exposició "Nosaltres, els cal·ligrames fusterians", una sèrie de retrats de Joan Fuster fets pels alumnes de 4t d'ESO de l'optativa de Plàstica.

Aquests cal·ligrames estan realitzats a partir de dues frases cèlebres de l'escriptor valencià: "La nostra llengua és la nostra pàtria" i "Estem farts d'haver de demanar perdó per existir"

Ens sumem d'aquesta manera als homenatges que recorden la figura d'aquest intel·lectual valencià, aquest any 2012 en què es commemoren els 90 anys del seu naixement, 20 de la seua mort i 50 de la publicació de Nosaltres, els valencians, la seua obra cabdal.

Nosaltres, els cal·ligrames fusterians



Èxit de la presentació del llibre 'Benicarló 1841-1965'

text REDACCIÓ

Més de 150 persones van assistir dissabte al Magatzem de la Mar a la presentació oficial del Llibre Benicarló 1841-1965, de l'historiador Juan Luis Constante, editat per Onada Edicions amb la col·laboració de l'Ajuntament i Caixa Benicarló.

La presentació del llibre Benicarló 1841-1965 va reunir més de 150 persones en un acte que va servir per donar a conèixer l'obra definitiva de la història de Benicarló, un llibre amb vocació d'obra referencial per a les futures generacions. Bona part de la societat benicarlanda va assistir a l'acte, presidit per l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, i que va comptar també amb la presència dels exalcaldes Enric Escuder, Jaime Mundo i Ramón Soriano, a més de nombrosos exregidors i representants d'entitats socials, culturals i esportives de la ciutat.

Un sextet de músics de l'Associació Musical Ciutat de Benicarló, dirigit per Pablo Anglés, va fer una introducció a l'acte amb la interpretació de dos obres del Mestre Feliu: el pasdoble El Port i el Ball Pla. El torn de les intervencions el va encetar l'editor, Ramon París, que va va subratllar l'esforç que ha suposat editar el llibre i va lloar la capacitat de treball del seu autor. Per la seua banda, Juan Luis Constante, va fer un tast dels continguts que es poden trobar a l'obra i va destacar que es tracta d'un llibre que fuig de batalles i de guerres i que s'ha centrat en el dia a dia de la ciutat, en el treball dels seus habitants i en el funcionament de la seua administració. Per finalitzar, l'alcalde va remarcar que el llibre és un orgull per a tota la ciutadania, perquè dóna la possibilitat de conèixer la història de Benicarló a través dels fets i de les persones que l'han fet possible.

